

Pro slečnu LAMIU : Velmi stručný popis by mohl být považován za zbloudilý zcestný výplod neandrtálského primitiva, ale budiž, risknu to. Gravitate Newtonova jako PRINCIP platí. Pak platí-li **princip**, pak není až tak podstatná úprava Einsteinova v pojetí OTR. Podstatná je, jistě, ale nebouřá Newtona (!), pouze ho modifikuje a tím vnáší do >poznatků o realitě světa< jiné úhly nuance vize gravitace. Newton je defacto poopraven „jinými písmenky matematickými“...nikoliv PRINCIP. V Newtonovi jsou poopravovány pouze veličiny délka a čas nikoliv „m“ hmota....že. Poopravování veličin >délka< a >čas< je prováděno v OTR opět zase těmito veličinami >čas< a >délka<, že (?) poopravování je tedy spíš provedeno jistými parametry, koeficienty, čísla a pojmy fyzikálních vlastností nikoliv zásadně že by se veličina zaměnila v Newtonovi za ...za „koupelnovou baterii“ tedy za cokoliv neveličinového. Pokud tedy Newton principiálně platí (jako krajní pozice obecnějšího), pak platí i obsazení veličin v Newtonovi. Jsou tam tři : „m-hmota“ ; x-délka ; t-čas . Princip říká : ve vesmíru „vole najdi“ takový matematický aparát, abys tam tyto tři veličiny zachoval ať už jsou (vyjdou) jejich geometricko-algebraické popisy (a popisy to je ta změř matematických značek integrálů, derivací, řad, permutací, matic a operátorů a jiných pojmů na které si člověk vymyslel tucty písmenkových značek) jakékoliv. Proto pochopte, že jsem se odvážil použít Newtona nikoliv „matematicky-fyzikálně“ (to jsou ty kecy, logické dedukce kolem matematické produkce) (sama příroda vůbec neví co to je síla, hybnost, tok energie, lokální potenciál, pot koně když táhne bryčku do kopce), ale použít Newtona z pohledu a vize veličinového. Chci v něm vidět jen veličiny a nikoliv čísla, vidět vzájemnost veličin, nikoliv „fyzikální úkazy“ sestav při různých číslech u veličin.

Proto jsem si vzal Newtona $1 = G.M/c^2.x$ a začal jsem se na něj dívat filtrem veličin. Položil jsem si otázku : co asi tak lze dosadit za „M“ chci-li mít vesmír pouze dvouveličinový....musím tam dosadit nějakou pozici kombinace dimenzí délkových a časových ... prozatím bez koeficientů a čísel a prozatím bez indexů k dimenzím, abych odlišil ony dimenze od sebe.

Pak je triviální úvaha na světě : $1 = G . (x^3.t / t^3) . (t^2/x^3)$ s tím, že konstanta „G“ bude experimentem zjištěné číslo (dodnes bez logického fyzikálního zdůvodnění kde a proč se vzalo) a bude k tomuto číslu „přiřazen“ rozměr takový, aby tato rovnice byla rovnicí a byla lineární a aby platilo, že se pravá strana rovná levé.

To byl první krok.

Druhý krok : zadal jsem si otázku : Musí „G“ číslo kopírovat „svůj rozměr“ ?, aby rovnice byla lineární, když fyzikové říkají, že gravitate lineární není ? Zadal jsem si úkol najít pro „G“ takový rozměr (už pomocí pouze dvou veličin tj. pomocí dimenzí délkových a časových), aby celá rovnice byla ...parabolická. (proč vysvětlím jindy). A tak jsem to udělal. Kupodivu mi vyšla senzace :

$G = 2/c$, kde c-rychlost světla. Pak jsem ovšem musel hledat zdůvodnění řádové chyby. I to se mi podařilo, v tuto chvíli je to předčasný výklad ... a celý výklad podrobně je 6 let na mých www-stránkách (pro všechny lenochy co neradi čtou)

vyšla tedy rovnice :

A) $c = k . v$ rovnice lineární Přejdu na rovnici paraboly :
 B) $c = 2/c . v$ rovnice paraboly
 $c = G^* . v$
 $c^2 = 2/c . v . c$
 $c^2 = (2.t_c/c . t_v) . (c^2.v . t_c) / x_c . \Delta t/t$
 $c^2 = (G) . (m) / x . \Delta t/t$ >>>>>>>>>. Newton >>>>
 $1 = G . m / c^2 . x$ a prý to má být rovnice nelineární.
 $1 = G . m . t^2 / x^3$
 $1 = G . (x^3.t / t^3) . (t^2/x^3)$

Opět zdůrazňuji, že toto je pouze hledání principu, logiky, nikoliv rigorózní současné fyzikální pitvání Přírody nejsložitějšími matematickými skalpely do jejich střev.

Tím jsem dospěl ke spekulativní rovnici gravitace nelineární. Pak nastalo mé hledání „vlnobalíčků“

(vzorečků z dimenzí času a dimenzí délek) pro elementy hmoty do interakcí mikrosvěta, kde tyto rovnice jsou vždy jen lineární.
Pokračování příště. 20.06.2005